

[Rønholt]

hånden på hjertet kan gå ud og sige, om en mark er behandlet i henhold til lovforslaget eller den ikke er? Det kræver et mægtigt apparat, er jeg bange for.

Ordningen kan kun få udbredelse, dersom der er økonomisk tilskyndelse, og det er ikke støttesatserne, der giver denne tilskyndelse. Med nogen kreativitet kan nogle måske få tingene til at hænge sammen, men det bliver kontrollen ikke mindre af.

Skovtilplantningsdelen er afgjort den del, der har min største sympati, fordi den reelt lægger op til at løse to problemer på en gang, og kontrolforanstaltningerne er langt mindre. En større vedproduktion er klart et gode, og jeg finder også, at forbedring af arronderingsmulighederne er et gode. Miljødelen er også et positivt element i denne del. Bedre udnyttelse af miljøfølsomme områder giver mulighed for bedre arealer til dyrelivet, og det kan også medvirke til en begrænsning af udledninger af næringsstoffer og okker. Jeg kan læse af bemærkningerne til lovforslaget, at regeringen har samme opfattelse af prioriteringen af støtten. Det er klart skovdelen, der har regeringens største sympati.

Lovforslaget er obligatorisk frivilligt. Det er obligatorisk, fordi Danmark er forpligtet over for EF, og derfor støtter vi lovforslaget. Men vi støtter det især, fordi det er frivilligt for hver enkelt landmand. På denne baggrund og med den prioritering af støtten, som fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, kan Det Konservative Folkeparti støtte lovforslaget.

Gade (SF):

Man kunne jo tro, at hr. Rønholt ville slutte med at gå imod lovforslaget efter den tale, han holdt.

Jeg forstod, at hr. Rønholt havde nogle overvejelser om, hvorfor han kom til at tænke på »Javel, hr. minister«. Det tror jeg jeg ved. Hr. Rønholt sidder jo i Markedsudvalget, og dér har vi behandlet den her braklægningsordning. Derfor ved vi begge – men nu skal det åbenbares for alverden – at da statsministeren tog til topmøde og mødtes med de høje statschefer Mitterrand og Margaret Thatcher, blev de enige om, at vi skal have et eller andet, der hedder braklægning, for det vil tyskerne gerne have. Der var ingen, der vidste, hvad det var, statsministeren vidste det ikke, og Margaret Thatcher

(127)

vidste det ikke, men sådan noget skulle vi have, blev man enig om. En storslået resolution blev vedtaget: braklægning, det skal vi have. Så gik landbrugsministrene i gang, og de mødtes, og de mødtes, og de mødtes, for de skulle finde ud af, hvad braklægning var for noget. De vidste det ikke. Nu blev man så i EF enig om en eller anden braklægningsordning, og nu ved vi, hvad braklægning er i hvert fald ifølge EF's definition.

Men hr. Rønholt skal ikke smutte uden om den virkelighed, at det var hr. Rønholt, der gav mandatet til statsministeren og siden til den konkrete udmøntning af braklægningsordningen, så det med at finde på, at det er EF's skyld, er lige i overkant. Det er vel hr. Rønholts skyld, at han gav mandatet til sin statsminister og sin landbrugsminister.

Så skal jeg tale om lovforslaget. Det er en forholdsvis dårlig konstruktion, man har valgt ved at blande braklægningsordningen ind i de øvrige forslag. Vi mener, vi bør have et ændringsforslag, som skiller de to ting ad, sådan at vi kan behandle dem hver for sig.

Vi er tilhænger af ekstensiveringsstøtten. Den skulle man have øget i stedet for at lave en braklægningsordning. Vi er tilhænger af støtten til miljøfølsomme områder. Den burde også være øget i stedet for at lave braklægningsordningen, og vi er tilhænger af foranstaltninger på skovbrugsområdet, det sagde vi også sidst, forslaget var til debat.

Men derimod er vi, som jeg har givet udtryk for, ikke tilhænger af braklægningsordningen. Jeg vil godt sige, at det bliver mange interessante problemer, der skal afgøres af nogle i ministeriet eller af de to kontrollanter, der skal ud og kigge efter, om de her jorder er braklægningsjorder, om de er ekstensiveringsjorder, eller hvad de nu er. Der bliver nok at gøre, og der bliver også nok at gøre for dem, der skal finde ud af, hvordan de skal klare de problemer.

Det er vel egentlig et problem med retssikkerheden, hvis jeg skal være alvorlig, i denne sag. Kan landmænd finde ud af det her? Og kan de finde ud af grænserne for, hvornår det er det ene og hvornår det andet? Nej! Det er noget skidt, at vi har fået lavet den braklægningsordning. Jeg mener, at det er nedbrydende for troen på, at man kan lave ordentlige regler i vores system.